

[Mette Madsen.]

ændringerne i samfundet, men dette har man kunnet gøre alene ved bekendtgørelser og cirkulærer. Denne måde at ændre på har dog efterhånden gjort dette lovområde noget uoverskueligt og har også medført, at praksis ikke er helt ensartet i de forskellige dele af landet. Derfor nedsatte justitsministeriet i 1966 en kommission med den opgave at foretage en kritisk gennemgang af de gældende bestemmelser, og betænkningen, der kom i 1969, danner grundlag for det foreliggende lovforslag.

På venstres vegne kan jeg sige, at vi finder en lovændring på dette område rimelig, men at lovforslaget skal gennemgås nøje i retsudvalget. Jeg skal henlede opmærksomheden på et par punkter, som jeg mener bør debatteres nøjere.

En af de ting, der bliver endeligt afskaffet med dette lovforslag, er ligsynsmændene, og vi kan vel alle være enige om, at det er en institution, tiden er løbet fra, men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på betænkningen side 21, hvor der står:

„Når hjemmelen til i givet fald at anvende ikke lægeligt uddannede personer til foretagelse af ligsyn helt udgår af ligsynsloven, bør det formentlig overvejes, om der, ligesom det er tilfældet inden for epidemilovens område, bør indføres hjemmel i lovgivningen om det civile beredskab for udfærdigelse af særlige regler herom for ekstraordinære situationer under krig eller ved andre katastrofetilfælde af et sådant omfang, at det vil kunne være vanskeligt eller umuligt at foretage lægeligt ligsyn i alle tilfælde.“

Med hensyn til justitsministerens bemyndigelse efter § 2, stk. 5, må vi jo se på, om den i bemærkningerne foreslåede personkreds er dækkende. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi får en knivskarp og indiskutabel afgrænsning af de personer, som lægen ikke må foretage ligsyn på. Det vil være meget betænkeligt, om denne regel bliver udformet sådan, at lægen i visse tilfælde selv skal skønne, om det er en person, han har et nærmere tilknytningsforhold til, for i så tilfælde vil reglen ingen kriminalpræventiv virkning have.

Til sidst vil jeg nævne § 10 under „Andre bestemmelser“, hvor der i stk. 2 er en bemyndigelse til justitsministeren. Her må vi

drøfte med ministeren, hvor vidtrækkende disse regler skal være.

Wamberg (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig det sigte, lovforslaget har, og finder det som de tidligere ordførere rimeligt, at disse regler bliver samlet på ét sted. Det kan undre noget, at den betænkning, der vel fortrinsvis ligger til grund for forslaget, er kommet så tidligt som i 1969, men vi ved vel også alle sammen, at det er en speciel sag, som har givet anledning til, at lovforslaget nu ligger på bordet. Vi kan som sagt kun hilse lovforslaget med tilfredshed.

Der er også fra vores side et ønske om at få gennemgået de enkelte paragraffer nærmere. Der er, som det blev nævnt af den socialdemokratiske ordfører, specielt i § 6, men også i § 8 og i et par af de øvrige paragraffer nogle regler, vi gerne vil have nærmere belyst under udvalgsarbejdet.

I bemærkningerne til lovforslaget har det undret mig, at man foruddiskonterer omfanget af den arbejdsforøgelse, loven vil medføre. Det er rimeligt, at der bliver ensartede bestemmelser gældende for hele landet, det er rimeligt, at man får gennemført faste retningslinjer, men det forekommer mig urimeligt, at man ikke i hvert fald foreløbig skulle kunne klare sig med det til rådighed stående personale. Når man allerede nu opererer med et nærmere fastsat antal stillinger, så vil jeg i hvert fald meget gerne under udvalgsbehandlingen have en ganske anden dokumentation end den, der foreligger i forbindelse med det lovforslag, vi har på bordet, for berettigelsen af en så voldsom udvidelse af stillingsantallet, som der her er tale om. Jeg tror ikke, det bliver nødvendigt, men at arbejdet udmærket kan klares af det personale, der allerede findes på de hospitaler, der beskæftiger sig med opgaver af denne art.

Gudme (RV):

Også i denne sag er fru Aase Olesen den radikale ordfører, og det er derfor på hendes vegne, jeg gør nogle bemærkninger.

I modsætning til de to forslag, vi har behandlet tidligere på dagsordenen, hvor det kun drejede sig om ændring af nogle principper for vederlæggelse af forskellige embedsmænd, er der jo her tale om en fuld-